

תקוּן הַשִּׁיעִי

ליל י"ד באדר (פורים)

יראה ואהבה

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה דָּא אַהֲבָה. וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל דָּא יִרְאָה. וְאִין אַהֲבָה בְּלֹא יִרְאָה, וְאִין יִרְאָה בְּלֹא אַהֲבָה, אֶלְא מִתְקַשְׂרִין דָּא בְּדָא וּמִתְחַבְּרִין דָּא בְּדָא. הַיָּד דָּא אַהֲבָה. הַחֲזָקָה יִרְאָה שְׁפִלוּלָה בְּהַ. מוֹרָא – זֶה יִרְאָה. הַגָּדוֹל – זֶה אַהֲבָה שְׁנֹבְלָת בְּהַ. וּמִי שְׂאִין בּוֹ אַהֲבָה וְיִרְאָה, לֹא רְאוּי לְבּוֹא לְפָנֵי הַקָּדוֹךְ.

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה דָּא אַהֲבָה. וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל דָּא יִרְאָה. וְלִית אַהֲבָה בְּלֹא יִרְאָה וְלִית יִרְאָה בְּלֹא אַהֲבָה, אֶלְא מִתְקַשְׂרִין דָּא בְּדָא וּמִתְחַבְּרִין דָּא בְּדָא. הַיָּד דָּא אַהֲבָה. הַחֲזָקָה יִרְאָה דְּכָלִּילָא בְּהַ. מוֹרָא דָּא יִרְאָה. הַגָּדוֹל דָּא אַהֲבָה דְּאִתְכְּלִיל בְּהַ. וּמֵאן דְּלִית בְּהַ אַהֲבָה וְיִרְאָה לֹא אִתְחַזִּי לְמֵיעַל קָמִי מְלַפָּא.

וּמִשָּׁה אַזְהַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל וְכוּ' לְיִרְאָה וְכוּ' וּלְאַהֲבָה (דְּבָרִים י, יב). וּמֵאן דְּאִית בְּהַ יִרְאָה וְאַהֲבָה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּה שְׂרִינְ עֲלֵה, וְאִי לֹא, לֹא שְׂרִינְ עֲלֵה. וּמִשָּׁה בְּכָלֹא אִתְחַזִּי יִתִיר דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ מִן כָּל בְּנֵי עֲלָמָא. וּמֵאן דְּאִית בְּהַ יִרְאָה וְאַהֲבָה אִתְמַר בְּהַ: גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְכוּ' (תְּהִלִּים פד, ד). אֶבֶל מֵאן דְּלִית בְּהַ דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּה אִסְתְּלֶקֶת מִהֶתֶם וְאִשְׁתְּאַרְתְּ יִרְאָה, יִרְאָת הָעֵנֶשׁ. אַהֲבָה,

וּמִשָּׁה הַזְהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שׂוֹאֵל (גו') [מַעֲמֹד כִּי אִם] לְיִרְאָה (גו') [אֶת יְהוָה...]. וְלְאַהֲבָה [אוֹתוֹ] (דְּבָרִים יב). וּמִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאָה וְאַהֲבָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ שׂוֹרִים עֲלָיו, וְאִם לֹא, לֹא שׂוֹרִים עֲלָיו. יוֹתֵר מִכָּלֶם מוֹשֶׁה הִצְטִיחַ בִּירְאָה וְאַהֲבָה מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. וּמִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאָה וְאַהֲבָה, נֶאֱמַר בּוֹ: גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּיתוֹ! וְגו' (תְּהִלִּים פד, ד). אֶבֶל מִי שְׂאִין בּוֹ יִרְאָה וְאַהֲבָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ מִסְתְּלָקִים מוֹשֶׁם, וְנִשְׁאַרְתְּ

1. דהיינו השכינה (צפור) מצאה בית לשכון, כלומר מצאה אדם ירא שמים לשכון אצלו, וע"ע לעיל עמ' כב, ד"ה וצדיקיא.

אֶהְבֵּת הַטּוֹב. אֲכַל מֵאֵן דְּאֶתְדַּבֵּק
 בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶתְמַר בֵּה: לְאֶהְבֵּה
 אֶת ה' וְכֹו' וּלְדַבְּקָה בּוֹ (דְּבָרִים י"א, כ"ב)
 וְדַאי.
 יְרָאָה, יְרָאֵת הָעֵנֶשׁ, [בְּלִבְדָּר] ² [וְ]אֶהְבֵּה,
 אֶהְבֵּת הַטּוֹב [בְּלִבְדָּר]. ³ אֲכַל מִי שְׁנִדְבֵּק
 בְּהַקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, נְאֻמַר בּוֹ: לְאֶהְבֵּה
 אֶת יְהוָה וְגו', וּלְדַבְּקָה בּוֹ (דְּבָרִים י"א, כ"ב)
 וְדַאי.

2. יראת העונש היא יראה פחותה מאוד ולא דומה בכלל ליראת הרוממות, עיין מסילת ישרים פרק כד: "יראת העונש כפשוטה, שאדם יירא מעבור את פי ה' אלהיו, מפני הענשים אשר לעברות, אם לגוף ואם לנפש. והנה זאת קלה ודאי, כי כל אדם אוהב את עצמו וירא לנפשו, ואין דבר שירחיק אותו מעשות דבר אחד יותר מן היראה שלא תבואהו בו איזה רעה. ואין יראה זו ראויה אלא לעמי הארץ... אך אינה יראת החכמים ואנשי הדעת".
3. כלומר, אהבה התלויה בדבר, דהיינו, אהבת השכר. עי' אדיר, ח"ב, עמ' קמט: "אבל לפי היראה... ובריתו להודיעם".